

Pseudònim: Lucario V-Astro

Avui m'he mirat al mirall i he vist que
sóc el Drac • la Dragona de St. Jordi...

Quan m'he vist m'he espantant molt.

-Val, ja m'he acostumat,estic una mica més tranquil.

-Vaig a veure com està el meu fill, en MAX. M'ha dit que la porta flui-
x, però ressona per tot el carrer. Allà es quan m'adono de la força que tinc.

Obro la porta i el meu fill també s'ha convertit en drac. Està jugant
videojocs. Al costat té 3 cubs de brossa amb comandaments trencats
per la seva força. Després manimo i jugo amb ell. Aleshores passa
una cosa que la veritat, no sé com explicar-la però ens fem a l'ordi-
nador, al joc que estavem jugant.

-A on estem? -pregunta en Max, confós - No te'n adones? Estem dins l'ordi-
nador! - Li responc jo. Ens pasem el nivell i sortim del joc. En-
trem a "La Nube" per intentar trobar alguna sortida de
l'ordinador. Ens trobem al Sprint i al Krecky, que també in-
tentaven sortir. Ells vivien allà, a l'ordinador. Intenten sortir

perquè vindrà la reina de la Nube, una dona dolenta. Ells
ens donen un camí per sortir de l'ordinador, però quan seguim
el camí... .. Ens han timentat! A vegades havíem de travessar
portes i en una es quan ens adonem. Mem estat caient 2 min.
després d'obrir la porta. Us explico. Aquella porta era de les moltes que,
quan entraves, queies, era com un buit. Entraves i queies fins a tocar el
terra. Podies estar-hi molt temps caient o poc temps. A nosaltres ens ha
tocat dels llargs. Queiem a un univers paral·lel! Allà, la vida està adelan-
tada 18 anys. En Max, allà, té 29 anys. A aquella vida en Max es
igual de famós que la Shakira per els seus raps. El trobem i la pri-
mera vegada que ens veu pensa que és ca un somni, però no.
Li expliquem tot el tema i ho entén perfectament, perquè
a ell li va passar. Ens acompanya a sortir d'allà, perquè
ve es sabia el camí. Quan arribem al nostre món, en Max
de l'altre món, ens diu que ha de marxar, però que vindrà cada
cap de setmana (i a vegades entre setmana) a visitar-
nos. I com aquest conte ha arribat a la fi, es hora de
menjarse un bon botí.